

Antoni Porzeziński

Pyrzyce. Stanowisko 18

Informator Archeologiczny : badania 5, 260-261

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

e/ północne skrzydło cel klasztornych z IV w.;

f/ północne skrzydło gospodarcze z XIX w.

5. Mury miejskie odkryte w dwóch wykopach. Datowane są na okres po 1270 r. Wschodnia ściana klasztoru pełniła funkcję muru obronnego.

PRZEMYŚL, ul. Tatarska

patrz okres nowożyty

PIRZYCE

Muzeum Narodowe w Szczecinie

Stanowisko 18

Badania prowadził mgr Antoni Perzusiński.

Finansowało PPRN w Pirykach. Pierwszy sezon badań. Osada średniowieczna /II poł. XIII i pocz. XIV w./.

Podczas nadzoru archeologicznego nad zabudową Starogo Miasta w Pirykach zauważono w obrębie wykopu budowlanego, użytkowanego przy skrzyżowaniu ul. 1 Maja z ul. Zabytkową, częściowo odkryte konstrukcje drewniane. Zalegały one na głębokości około 2 m poniżej obecnego poziomu nawierzchni, a także liczne nawarstwienia kulturowe z dużą ilością materiału ceramicznego. Badaniami ratunkowymi objęto powierzchnię około 60 m², gdzie zaobserwowano największą miąższość warstw kulturowych, nieznaruszonych pracami budowlanymi. Badania ratunkowe prowadzone równoległe z pracami budowlanymi. Podczas eksploracji poszczególnych warstw kulturowych odkryto resztki drewnianej zabudowy mieszkalno-gospodarczej oraz studnię o konstrukcji szrubowej w partii górnej i dranie pionowe wbitych w piaszczyste podłoże w partii dolnej.

Konstrukcję szrubową wydebyte i zakonserwowane w Muzeum Narodowym w Szczecinie. Zalewająca wykop woda gruntowa uniemożliwiła wydebyte dalszych partii studni, zalegających na głębokości około 4,5 m od obecnego poziomu nawierzchni.

Inwentarz ruchomy uzyskany podczas powyższych prac stanowi ceramika stalowo-szara, przedmioty drewniane, wyroby i odpadki skórzane oraz skupisko kości zwierzęcych odkryte przy jednej ze ścian budynku. Na podstawie mechanicznego materiału osadniczego stanowisko to datować należy na drugą połowę XIII i początek XIV wieku n.e.

RAWA MAZOWIECKA
Zamek

Pracownia Archeologiczno-Konserwa-
torska P.P.PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Jerzy Gala. Finan-
sował WKI w Łodzi. Drugi sezon badań. Za-
mek /XIV - XVIII w./.

Kontynuowane badania XIV-XV-wiecznej, drewnianej, zabudowy gospodarczej w południowo-zachodniej części dziedzińca zamkowego. Poszerzone wykop Nr 701 w kierunku zachodnim /odcinki E i F/ i wschodnim /odcinki H i I/. Odsłonięte dalsze partie budynków drewnianych częściowo rozpoznane już w roku ubiegłym. W północno-zachodnim narożniku budynku /XV-wiecznego/ pod basztą ośmiościaną, odsłonięto pięć kwadratowy z cegieł łączonych gliną o nierozpoznany chwilowe przesmaczeniu. W wyniku odsłonięcia styku fundamentów baszty bramnej i muru obwodowego stwierdzono niewątpliw fakt późniejszego wybudowania baszty bramnej oraz rekonstrukcji w tym celu muru obwodowego.

Ponadto uzyskano bogaty zespół zabytków ruchomych. Obok ceramiki /fragmenty naczyń, fragmenty gotyckich i renesansowych kafli/ i wyrobów żelaznych /groty hełtów do kusz, podkowy, ostrogi, noże, sierp, kłódka cylindryczna itp./ składają się nań wyroby z tworzyw organicznych: fragmenty tkanin, wyroby z drewna /talerze/, skóry /fragmenty obuwia, pochwy do noży/ i kości /kość do gry, wieża smochowa/. Na uwagę zasługują także zespół niewielkich tygielków odłownicznych o trójkątnym, w widoku z góry, wylewie oraz fakt znalezienia ponad dwadzieścia miedzianych i srebrnych monet /co pozwoli uściślić datowanie eksplorowanych warstwień kulturowych/. Badania będą kontynuowane.